

Nenaplněná touha po objetí zraňuje celý život

Už jako malá jsem velmi toužila být maminkou a jak jsem stárla, touha se stávala čím dál silnější. Představa voňavého tělíčka mě uváděla do blaženého snění.

Jako dítě jsem sice po miminku toužila, ale sama jsem se s maminkou a tatínkem mazlit styděla. Oni mi opláceli stejnou plachostí. Nepamatuji se, že bych je chytila kolem krku a dala jim pořádnou pusku, natož oni mně, i když nás, děti, milovali. Zato když se sjeli strejdové a tety z Prahy k babičce do Podkrkonoší, o objímání a přátelské šfouchance nouze nebyla, stud šel stranou. Zejména s babičkou, to bylo nějakého muchlování.

S růstem a dospíváním se náš ostych vůči rodičům stále zvětšoval. Všechno ale změnily první lásky a zamilování, najednou jsme se nestyděli ani za dotek, ani za hřejivá teplá slovíčka v dopisech.

Až s odstupem let si s lítostí uvědomuji, jak těžce asi maminka nesla, že se k ní děti nepřivinou, jak asi plakala touhou po objetí. Neodbytná touha po dotyku s léty intenzivní. K nevydržení je, zejména když starší nebo starý člověk ztratí své nejbližší a zbude na světě sám. Na ulici a v parku potkávám kočárky s nemluvněty. Několikrát za den se zastavím a dovolím si sáhnout na „to sametové“ uvnitř.

Mámy a tátové, snažte se, abyste se nedostali do stejné situace, jaká panovala v dobách mého dětství. Pokud to jde, prodlužte svoje tělesné kontakty s dětmi až do pozdního věku. Za doteky a projevy náklonnosti se nestyďte, patří k lásce. Naučte své děti dávat cit najevo, předávejte to prosím i svým vnukům. Vždyť na lidský dotyk vstřícně reagují i zvířata, ptáci či květiny, co teprve člověk sám.

Já už vím, jak se svým steskem zacházet, ale druhý to třeba zvládne hůře. Slz, které neovlivníte, proteče dost, ale z láskyplných doteků, které věnujete svým dětem, by měla být nevysychající studna.

Luba Skořepová
herečka